

[Bertel Dahlgaard.]

til de 200 Mill. Kr., som det ærede Medlem nægter at afdrage her, at det kun drejer sig om en Ompostering. I pengesaneringsmæssig Forbindelse kan jeg ikke se, der er nogen Forskel imellem de 200 Mill. Kr., der er opkrævet her og indgaaet i Statskassen, og de andre Midler, som er opkrævet hos Borgerne og indgaaet i Statskassen. Man kan diskutere, hvorvidt de er opkrævet paa mere eller mindre retfærdig Maade, det er klart; men vi taler jo om de pengesaneringsmæssige Virkninger, og paa det Omraade er der ikke nogen som helst Forskel. Derfor var det ogsaa, at jeg tillod mig at sige til det ærede Medlem, hvad det ærede Medlem jo heller ikke bemærkede noget til, at naar det ærede Medlem og hans Parti nægter at være med til at afskrive disse 200 Mill. Kr. og ønsker, at de skal staa hen, fordi der er en betydelig Mulighed for, at de senere skal slippes løs, som jeg sagde, er dette en Erkendelse af, at det ikke var nødvendigt at opkræve større Beløb i Eengangsskat, saadan som det ærede Parti foreslog i Sommer. Naar man siger, at disse 200 Mill. Kr. skal sættes hen, for dem vil vi eventuelt senere bruge, slippe løs i Erhvervspolitikken, er det Udtryk for, at man ikke har haft nødig af saneringsmæssige Grunde at bruge de Penge, man herigennem har opkrævet. Det maa logisk være ensbetydende med, at det ærede Parti ikke kunde mene, at det var nødvendigt af pengesaneringsmæssige Grunde at opkræve et større Beløb i Eengangsskat.

Jeg har ikke sagt dette for at rejse nogen større Diskussion. Under Behandlingen af Eengangsskatten, og ogsaa under hele Behandlingen af dette Lovforslag i Udvalget, har jeg for mit eget Vedkommende stillet mig meget afventende, idet jeg anser det for helt forkert, naar nogle Mennesker mener, at de i dette Øjeblik kan overskue, hvor stor en Del af de 7½ Milliard Kr. der inden for saa og saa stort et Tidsrum bør afdrages. Det kan man ikke overskue i Dag, for vi aner ikke, hvordan de erhvervspolitiske Forhold vil blive, eller hvordan Pengeomsætningen i det hele taget bliver, og vi kender ikke det Prisniveau, som vi kommer til at leve under. Alt imedens dette udvikler sig, maa vi drage Lære af de Erfaringer, vi gør, og saa efterhaanden træffe vore Dispositioner.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Jeg takker den højtærede Finansminister for Bidraget til, at vi nu kan komme hinanden saa meget nærmere, som det er sket under denne Debat. Men naar den højtærede Minister i sit Indlæg dvælede ved Spørgsmaalet om større Pengeopsugning og nye Skatter, maa vi maaske have Lov til at sige, at vi endnu savner en Redegørelse fra Ministeren for Nødvendigheden heraf og en Motivering derfor. Naar denne Redegørelse foreligger, vil det være muligt for os at tage et Standpunkt paa samme Grundlag som det, den højtærede Finansminister allerede synes at have taget sit Standpunkt paa. Selvfølgelig er der trods al denne Enighed Nuancer imellem os. I og for sig er vort Syn og vor Tro paa, hvorledes Udviklingen paa Rentemarkedet vil blive, forskellig. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Finansminister i Virkeligheden kunde tænke sig at faa Deflationsbevægelsen til at munde ud i en noget lavere Rentefod end den, jeg gerne vilde have. Det er, naar alt kommer til alt, et Spørgsmaal netop om, hvor vi mener at den egentlige Pengeværdi skal fæstnes. Men i øvrigt haaber jeg, at den Diskussion, vi har haft Lejlighed til at føre her, klart viser Befolkningen, at der er Enighed paa afgørende Omraader.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker for Bemærkningerne om, at det ærede Medlem stadig fastholder den finanspolitiske Grundlinie, som vi har fastlagt. Naar det ærede Medlem brugte Ordene „mere Opsugning“ eller „nye Skatter“, skal jeg sige, at dette Spørgsmaal i og for sig ikke er klart formuleret; men siden Finanslovforslaget blev fremlagt, er der jo, som det sikkert er det ærede Medlem bekendt, indtruffet forskellige Ting; der er kommet nye Udgifter til, og der er kommet andre Forskydninger. Jeg haaber snart at kunne give en Oversigt, som ogsaa det ærede Medlem antydede, men det er altsaa ikke sikkert, at der behøver at foregaa mere Opsugning, selv om der skulde komme nye Skatter, idet der vil komme nye Udgifter til. Dette Spørgsmaal skal jeg ikke gaa nærmere ind paa i Øjeblikket. Derimod undrede det mig lidt, at det ærede Medlem pludselig drejede Debatten over paa Rentespørgsmaalet. Jeg ved ikke, hvilken Rente det ærede Medlem tænkte sig; jeg har ikke lagt mig fast paa noget Standpunkt i saa Henseende for lang Tid fremover, men jeg kan i hvert Fald huske, at forud for det saa ofte omtalte Valg i 1945 var der, om jeg ikke tager